taaw paikew; walla tah pilketin tässjo. Ja ko qwuowsöl märitarskäri, the Engilah kättjoika Lättäw kargat wuerga, ja jattika: karwete eetjadt, walde aakkade ja neidaitadt, ja mana erit taat paikest, åbmamis tän ai häkkänah taai späjari kaskai. Ja ko Lättä oin wöpai irta maina, the waaldika Engilah qwuowtes Lättäw kiekast, ja tälwoika ulkos aktan aakkaina ja qwuowtina neidaina. Ja Engilah jattika Lättäi: eeppit kalka wall käättjastit ruoptot, ko wuolgebetet ulkos, åbmänis säärrabetet. Walla Lättän akka i maasjam; tatt käättjasti ruoptot, ja mälsossalte tuoldan tagka paikat. Ja peiwe lii juo paijanam ko Lättä päässai häggainis ulkos. The Jubmel passotatti eisjaw ja tälläw almest, mi häwari åbbä Sodoma ja Gomorra paikit. Ja Abram tjuodtjeli idetis aarrat, ja wardahi tåkko Sodoma tahur, ja wuoini sjokkis suoiwaw, mi tsäitsesti tai paaiki pajelt, the ko wuobnest. The näu säggoi tatt Sodoma ja Gomorra paike aktan späjarikum. Tässjo Lättä qwuowtina neidaina kaajusi.

13

Kålmad nobbe låkkai pekke.

Abrama akka Sara ådtjo pardnew, ja juolge maanna aktan eedninis wuoijeluwo eerita.

Taste mangela sjaddai Sara esselassan, ja pjebmai pardnew, nåuko Jubmel lii jattam. Ja Abram kättjoi taw pardnew Isakin, ja sän pirratjuopai täw kautsad peiwen, nåuko Herra lii kättjom. Ja ko tatt maanna njammamist heiti, the Abram takai hääjait. Walla ko Sara wuoini, maggar skintik tatt lei tatt juolge maanna Ismael, the sän jatti Abrami: tän

kalkah wuojelit eerita taw juolgemaanaw, aktan eedninis; jutte tatt i kaika erbit, mo pardnina Isakin. Walla Abram i liikkum taggar saakaita tau maana tat. Walla Jubmel jatti Abrami; ih tän kalka paham aduet, mait Sara lä tunji sardnom tan juolge maana pirra; tän kalkah kuldalit aakkadt tan wuoksjoi; jutte Isakist kalkaa to maddo sakkanit. Mon sitaw ai takkat taw juolgemaw ulmutjin, taina ko tatt lä to magaddost päättam.

The tjuodtjeli Abram idetis aarrat, waddi niestew Hagari ja tjatse littew (taina ko waanes lä tjatse tain paaikin, ikä kaudno kallen sajen) ja kättjoi wuolgel käjuos aktan taina juolge maanain. Walla Hagar tjaijani mätsai; ja ko tjatse littest näkkui, the peiai sän maanaw piestaka wuollai; etskis tjäkkiti puodta wuoidnosist ja tjeerro; jatta will akto allasis: im mon killa kättjat ko maanna tjatsekäjkoi saabma.

The hakkat kullai jenaw almest. Tatt lii Jubmela Engil, mi tjuorwi: Hagar! mi sjaddai tunji? ele pala; Jubmel lä kullam maana jenaw gädnamist, koggo sän jalkaha. Tjuodtjele pajas, ja walde maanaw askai; jutte Jubmel aiko soste takkat stuorra maaddow. The Jubmel rapai Hagara tjalmit, ja sän aitsei tasta paaldanis tjatse ajagaw: the sän waaldi ja wudi littes tjaatsina ja jokati maanaw. The näu pääti maanna aktan eedninis aimuita, ja jubmel lii taina maanaina, ja ko tatt maanna sjaddai pajas, the sän sjaddai piwdo ålbman.

14

Neljad nobbe låkkai pekke.

Jubmel kättjal' Abrama jaakkow ja kullogis wuotaw.

Taste mangela kättjali Jubmel Abramaw ja jatti sunji: Abram! Sän wasteti: taale mon läw.

Ja Jubmel jatti: walde aidna pardnadt Isakaw kåns tåut waimost åårsah, ja mana tåkko Mowid paikai, ja wåårrotä taw munji pohrein wååeron sämes wåarow, maw mon tunji sardnot kakkaw. The Abram paijani idetis aarrat ja tååbbosti juttusaw, pejai Swakait nala, waaldi qwuokte swainasa (räänga) faaronis aktan paardninis Isakin, tjuopai muorait, (pejai tajt juttuse nala) ja wuolgi tåkko tan paikai, kåsä Jubmel lii so pakatallam. Kålmad peiwen kåttjasti Abram pajas, ja wuoini paikew kuktit. The sän jatti swainasita: patse tåi taasa; mon kalkaw taaina paardnina wuolger tuokko, ja ko måi lään råkkåkallam, the måi päättep wasti ruoptot tunno lusa. The Abram waaldi muorait ja pejai tait Isaka nalla, ets kis waaldi nipew ja tålåw kiettasis, ja sii waadsika åbbatjaka paldalakkoi. The Isak jatti: taaleb kull tall attjes tållå ja muorah, walla kååkes lii sautsa påldem wååeron? The wasteti Abram: almai tatt Jubmel, pardnam, sautsiw hasata. Ja ko sii läka päättam tåkko tan paikai, kåsä Jubmel lii kåtjow, the takai Abram altaråw ja pejai muorait nala; tjanai pardnes Isakåw ja pejai taw altora pejelt muorai nala; wiinak tåppi nipew ja kalkai tajna muoggit pardnes.

The tjuorwisti Herran Engel almasti Abram! Abram! ele tuottatä pardnew kietainadt, ja ele taka tasa maitek. Kåats taal mon tietaw, jutte tån palah Jubmelist, ko tån ihlä eetjadt sidnan pardnew kenna arjam dio tet. Ja ko Abram kåttjasti pajas, the sän aitsai päktjolin wiertsaw, kutte lii tjåwwist wåudåm piestaki. Ja Abram waaldi taw wiertsaw, ja wåårroti taw pardnes sajen. Ja Herra Engel tjuoewi will nobbe kierde almast, ja jatti: Mon taw wuordnon eettjem kautoi, jatta Herra, ko tån ihlä eetjadt pardnew kenna arjam mo tet, jutte mon kal-

kaw siuvdujetit to, ja lasetit to maaddow the ko nassiit almoill the ko saddoit määtra kadden; ja to maaddon tjada balkih kaikah almaejah ädnamanaun siivdnjatustiw ädtjot, vanteti ko tån ihlä kuldalam mo. Ja Abram maatsai ruoptot wiessosis.

Wittad nobbe läkkai pekke.

Abram peija påres swainasaw suvgnotattjat.

Ko Abrama akka Sara lii jaabmam, ets Abram ai lii juo mälgat påres, The Abram jatti pårrasamus swainasi: peja kietadt mo ruoida wuollai, ja wuordno: tån ih kalka mo pardnai Isaki akkaw waldet Kanaanea neidaist, kai seken mon läw åårromin; walla tåw kalkah wuolget mo räkatem paikai, ja åttjat mo pardnai akkaw eettjam säkä sist. The jatti swainas: nå jus neida i sita mo tjuowot teekki, kallaw kos mon the paaijat to pardnew tåkko wuolget? The Abram wasteti: warotä eetjadt, åbmainis mo pardnew tåkko tålwoi Herra Almen Jubmel, kutte mo teekki lä tålwom räkatempaikestam, kutte muoji lä läppetam ja wuordnom; to maddo kalkaa taaw ädnamaas adnet, tatt kalkaa raaijat eetjas engilaw wai tån aakkaw ädtjoh täbbelt mo pardnai. Jus neida i sita tjuowot, the läh tån jaattostadt päässam ja wuordnasist luowas. The oit läppeti Swainas ja wuordnbi.

The waaldi swainas läkew Kamela, kilit, suordwasit ja etja tawerit, ja wuolgi matkai. Ja ko sän päati tåkko tan paikai, känne sän tåiwoi eetjas Abrama säkäit kaudnat, tjuodtjati sän eekkedis peiwe sämes tjatse rudne paldai, ja aikoi tanne wuordet, ta-

sa ko sämes neida kalkai tjaatsew wiedtjat. Ja ko sän lii ennue tjuodtjomin, the sän jatti aktwällastis. O! Herra mo Isida Jubmel, päätte udne munji wekken, ja arwedit mo Isida pardnai taggar mårsew, mi kalkali sunji täkkit. Wai päätali teekki taggar wuollegis neida, kutt i suoraskalgamas almatji wuosti; jus tatt waddali munji ja mo juttusita jukeshit tjaatsew, ko mon taste auotaw, the mon maatta Aulluw arwetit taste, atte tän läh taw wierratam, ja takkam arbmow mo isidi.

Ja åudål ko Abrama Swainas lii ållam tait paakeit sirdnet, the pääti Rebecka Bethuela neida tjatse rudnai, ja kåiwoi tjaatsew liitai. Tatt lii fauros neida, kutt i lamats wiel teudo lakka kenu päätam. The jatti Abrama swainas: wadde mun jurrkestit sinnisew. The kalgi tatt neida lättes, ja jatti: juka kull Herram! Ja ko sän lii lukkam, the jatti tatt neida: kall mon jukataw ko juttisit ai jus tämsitah. The waaldi tatt neida, ja jukati kaikis kamelit. Swainas tall kättja ja ibmahin adnai, mann wuollegis tatt neida lä, kutt i albma suoraskalgamas almatji wuosti. Ja tauk Swainas, tall ain målketa maitek, åudål ko ådtjoli tiettet, kalkako Jubmel passjat so måkkew miedas manuat. Ko neida lii ällin jukatit tait juttusit, the katjai Abrama swainas: kåmmas tän läh neida? Sardno pas munji taw, ja lakos mijj saije aattjadt wiesan. The wastetitatt neida: mon läw Bethuela neida, ja mien lunnas lä saija kolle tunji ja to juttasita. The ssoddai Abrama swainas awon, ko sän kulai, jutte njuolga sän lä täwwam ja päättam jurr Abrama sakai ennowda. Ja sän lwoitadi wuolos puolwai nala, kiitti Jubmel läw ja jatti: kampo ja kudne läkkos tunji Herram mo Isida Jubmel, kutt ihla wiel waldam arwokis wuotad mo Isida lutte.

The

The waaldi tatt swainas silba pälow ja qwnokte källe suorbmasa, ja waddi tan neidai tagka tjatse rudne paaldan. Neida kis wiekai pajas taalloi, ja sardnoi kaiktuyn ädnasis. Walla ko Rebecka wiehja Laban wuoini tait suorbmasit åbbås kietan, ja kulai tait saakait åbbastis, the wuolgi sän ulkos swainasa lusa, kutte ain lii tjuodtjomin tjatse rudne paaldan: ja Laban jatti: mannes tän taabbe tjuodtjoh? päätepan sisa tän Herra siiwdnjetum ålmai. Mon läw tjakkitam huodnahit, ja laitam sajew kamelita. The Laban tälwoi ålbmas taalloi, waddi suoinit kamelita ja tjaatsew swainasi, maina kalkai juolgis passan. Ja sän powti pjebmoit åudåi ja kårtjoi nälgatit. Walla Abrama swainas jatti: i njalgitam munji pjebmo, åudål ko mon läw sardnom, nu mon lä måkken. Mon läw kull Abrama swainas, ja Herra lä waljasikt siiwdnjetam mo isidaw kalokum, tarwerikum ja kaaggikum. Tasa lä will Sara mo isida akka väkatattam pardnew teudosis pårastum poi wiats, ja Isid lä waddam tan pardnai kaikka åbmotakas; ja sän lä will wuordnotam mo: tän ih kalko kull walder mo pardnai aakkaw tai kananea neidaist, walla tän kalkah wuolget mo rägatem paikai, ja åtsäi åbbelt mo pardnai måvsew eettjam säkäist. Ja ko mon udne päättiw tsatse rudne paldai, the päätiw mo miellai tatt ussjolmis ja waidemus: wai Herra mo Isida Jubmel siiwdnjetittji mo matkew, ja pajalittji mo lusa päättet taggar wuollegis neidaw, nu jukatittji mo ja mo juttosit; the mon taste mattet lulaw arwetit taw neidaw tanen, maw Herra lä mo Isida pardnai wuokkasin kättjam. Ja jurra ko mon lejiw taggar ussjolmasait adnemin, the pääti kä taat Rebecka. Ja mon ärow liikkumin tasa; tatt kalkali dawkas ärtot mo Isida pardnai. Jus tion miet-

la lä, ja sittabetet puorew takkat mo Isidi, the ceppet kalka nagtot.

The wasteti Laban ja Bethuel: tatt lä päättam Jubmelist: äp mi waatte to wuosti sardnot puorew jala pahaw. Talel neida Rebecka: tän ädtjo waldet taw ja tälwot saaronadt to Isida pandnai akkan, näu ko Herra lä sardnam. Ja ko Abrama swainas tawkulai, the sän käbmerti eetjas äädnami Jubmela åudåu, ja tjåudi pajas kilit silbast ja kållest ja tjaabba pikta sit, ja waddi Rebeckai. Ja the äska mangela pärräkääti, ja årroi tåbbe ija pajel. Ja nobbe peiwe sitai sän mast wuolget ruoptot. Walla neida edne ja wielja jattika: paaja ain weidaw årrot mis lunus ädasik lakew peiwe. The jatti swainas: cellit ana are, ko Jubmel lä naaijam mo mäkkew miedas mannat, the naajit mo wuolget Isida lusa. The sai jattika: mi kalkah kättjot neidaw teekki ja kattjat, mait tatt jatta. The kättjeika Rebeckaw sisa, ja jattika: sitah kos tän wuolget taaina, älbwain? The lavasteti Rebecka: sitew kalla. The wiertijin lugitot Rebeckaw oktan njamatejinis. Ja tah sjiwdnjetin Rebeckaw ja jattin: Tän läh mija åbba: wiesso mortsist ja lessanä tuhatt kertai. The näu wuolgi Rebecka aitari lutte, ja Isak waaldi taw akkan, ja tälwoi ednes käättaj, ja eetsi so: the näu jakkatewai Isak märästemest ednas, kutte lii jaabmam. Ja Abram sjaddai tjuoge ketjalåke ja witta jake påres, sudåi ko Jami.

16

Kutad nobbe lakkai pekke.

Isaka ja alde paardni pirra.

Mangel ko Abram lii jaabmam, the Jubmel sjiwdnjeti Isakaw, ja jatti: tän ih kalka wuolget Egypti, walla tän kalkah årrot taan äädnamin, ja mon kalkaw sjiwdnjetit, ja lasetit to maaddow the ko maasiit almen, ja to maaddo tjada kalkih kaikah maaddoh sjiwdnjatisaw ädtjot; tanteti ko Abram lii munji kullobis ja eeli mo miela milde.

Walla Isak räkkätalai Jubmeläw aakkas pirra, wai sän kalkai maanait ädtjot; ja Jubmel kulai so räkkusaw ja Rebecka sjaddai nuollen. Walla maanah märäteika käbbak qwuoimeska edne häggan. The jatti Rebecka: ko munji kalkai näu sjaddat, mannes mon taw the sjaddam nuollen? Walla Jubmel almoti sunji ja jatti: to häggast kalkih sakkanit qwuokte maaddoh, ja nuorab kalkaa qwuoimes äiwen sjaddat. Ja ko räkatim aike sjaddai, the lejin juominjah alde häggan. Tatt mi wuostak tägatuwai lei ruopfat ja qwuolgan åbbå pålå pirra the ko nakte. Ja tah kättjon taw Esau. Tasta mangen päätiad nobbe: tatt lii kietain ujämum Esawa jnolgai. Ja tah kättjon taw Jakobin. Kutta läk jake päärrel lei Jsik, ko tah qwuokte pardne rägatuwaika. Walla ko tah pardneh sjaddaika pajas, the Esau aiwwomeerstit piwda ja wuowduo, walla Jakob lei läjes älmai ja årroi kääten. Walla Isak liikkui Esauwi taina ko sän lii harjanam qwuossot alde piudost, walla Rebecka liikkui eneb Jakobi.

Muttin lii Jakob malestam allasis jubsaw. Ja ko Esau pääti niertsest ja lei waipam, the sän aalgi anotit Jakobist jubsaw kadsat. The wasteti Jakob: Juobe jus udne wuobdah munji wuostas räkatum åsest. The jatti Esau: Kaarok mon wiertiw jaabmet, maggar auke the munji päätta, wuostasräkatum åsest. The Jakob jatti: wuordno munji udne. Ja sän wuordnoi, ja wuobdi wuostas räkatum åses Jakobi. The Jakob waddi sunji jubsaw kadsat. Ja [illegible] Esau wuostas räkatum åses.

Nettjid nobbe läkkat pette.

Jakob suolati siiwdnjatusaw wielsa-tis, ja wierti tau tet paatarit ädnobo lusa.

Ko Isak lej juo pårastopamin, ja tjolmeh lejiz sjeunjutam, the sån kättjoi påårrasab pardnes lusas, ja jatti: pardnam! käättja! mon läw pårastopamin, imbä tiete kässe mon jaamaw. The walde nabb juowsod ja nuoljit, ja mana mätsai piwdatjit munji nallidew, ja taka munji taggar pjebmow, masa won jijskuw, wai mon ädtjow pårråt to kietast, ja siiwdnjetit to åudål ko jamaw.

The wuolgi Esau mitsai. Walla ko Rebekkal kulai taggar saakatt, the sån pakatalai mubab pardnes ja jatti: käättja mon läw kullam attjadt pakkallämin weljadt, mana kull mätsai piwdatjit munji taggar maallasaw, masa mon liikkiw, wai mon pårsaw siiwdnjetit to, åudål ko jamaw. Ja Rebekkal jatti Jakobi: kula thel pardnam, mait mon tunji läbläwi mana kull warga äälloi ja tuobbals mudji qwoskka kaitsa killiga, wai mon takaw attjasidt taggar maallasaw, masa sån puoresi liikku; ja sån kalkah taw maallasaw qwuoddet attjasadt, mai tån ädtjoh siiwdnjatusam aattjestadt, åudål ko jaabnaw. The Jakob wasteti ädnasis ja jatti: käättja! mo wielsa Esau lä qwuolgan, ja mon läw sullsjah; matje mo attja riebma mo kuldaladdat, ko sån täiwo, jutte mon läw äikonim so pettet, ja the sån luoita mo pajel karrotenew i taksa siiwdnjatusam. The jatti Isak edne: pääätus tatt karrotim mo pajel pardnam! ko kuldalw mo pardnam; wiedtja pan teekki, mait mon läw jattam. The oit wuolgi Jakob, ja powti

sis tait kaitsa tjiwkain. Ja sån takai taggar maallasaw, masa attjes puorist liikkui. Ja sån waaldi påررasab pardnes Esauwa passe piktasit, ja karwoti tatt Jakoba nala. Walla kaitsa killiga naakkit kiessatisin Jakoba biktail ja tjoeta pawra, logga lukkeiei rapas; nakkeli pjebmoit, mait sån lii karwetam, pardnes Jakoba kiettai, ja sån qwuoddi tait agttjes lusa ja jatti: taalel kull attjes tatt maales, inläw rån mosie läh rawim.

The Isak jatti: kuttemuts tån läh pardnam? The jatti Jakob: mon läw Esau to wuostas räkatuin pardne. Paijanä kull pajas, ja pårü mo maallasist, wai tån pasah siiwdnjetit mo. The jatti Isak: pardnam! koktes tån läh näw warga kaudnam? Sån wasteti: Jubmel taw haasati. The Isak ähn jatti: lakkonä kull teekki pardnam, wai mon ädtjowkal daladdat, lohko tån oito mo pardne Esau. The Jakob lakkoi, ja ko Isak lii kuldaladdam the sån jatti: jedna lä Jakoba jedna, walla kietah läh Esauwa kietah. Ja Isak katjai will kälmad kerte: läkkos tån mo pardne Esau? ja Jakob wasteti: läw mon kalle. The Isak jatti: nä käällel tall tatt maales, mait tån läh meetsest poktam, wai mon pasaw pårråt ja siiwdnjetit to. The Jakob lakati attjasis taw maallasaw, ja sån påråi; Jakob powti ai winaw, ja sån jukai. The Isak jatti: lakkanä kull teekki pardnam ja tjulestе mo. The Jakob oit lakkani ja tjulesti aattjes. The Isak tåbdäi haajaw piktasist ja jatti: mo pardne haaja lä tha ko peldo haaja maw Herra lä siiwdnjetaw. Waddos Jubmel tunji alme kastaw, ja äädnauna maljew. Ulbmuh kalkih to äudän käbmertit estjasa, ja tån kalkah äiwen sjaddat wielsaitadt pajel; ädnadt maanah kalkih luoitatit puolwai nala to äudän karrotum läakkos tatt, kutte to karrot; ja siiwdnjetum läakkos tatt, kutte to siiwdnjet.

Ja ko Isak lii kärgam siiwdnjetenjest Jakobaw, ja tatte jurra lii astaam mannat ulkoa: The pääti Iseen piwdonåkkest. Tatt ai pejai maallasaw attjasis, ja ko maales lii kärgam, the sän qwuoddi taw attjes åudål, ja jatti: paijawai kull pajas attjes, ja sånå pardnadt maallasist, maw uon läw meetsest piwdam, wai tån pasah siiwdnjetie mo. The sorgaui Isak, ja jatti: mi ja maggar piwd' ålmai tatt lämats, kutte eski powti munji maallasaw, åudål ko tån päättih, ja mon pårriw taste ja siiwdnjetiw so? Tatt kalkaa ai siiwdnjatusaw adnet. Ko Esau taggar sagkait kulai, the sän sutteai harbmatit, ja jatti: siiwdnjetä mo ai attjam! walla sän jatti: wieljadt läi päättam kawwelwuotain, ja waldam siiwdnjatusaw eenite. The jatti Esaw: nuolga toh läh taw Jakobin nebbem. Tatt läi juo qwuokti mo nuolbmum. Mo wuoras rokatum åsew läi sän juo moste siiwdnjatin, ja tallå sän walda moste siiwdnjatusaw. Ko Esau jatti: ikos läi well attjes munji mikke siiwdnjatus? The Isak wastetti mon läw pejam so åinumwen ja waiej, ja kaikka so wieljait läw mon pejam sunji kaggen; mon läw so pändotam kårdnina ja mannina: maites mon kalkaw tall waddet sunji pardnemi. Esau ain katjai: ikopä tone läi eneb, ko aktan siiwdnjatus? Siiwdnjetä mo ai Attjam! Ja sän tjerom. The jatti Isak: waljes ellenaw tån kalkah adnet. ådnamanaun, ja kastaw paijet almest. Sweardnadt (miekkinadt) kalkah tån häggadt nichnat, ja tån kalkah ai Herran sjaddat, ja wieljadt swakait kalkah tån tjepetistad eerit kaikot.

The Esau måratomai wieljasis Jakobi, tan siiwdnjatusa tat, maina Attje lii so siiwdnjetam. Ja sän jatti wajnonis: tatt aike kalkaa marga mådtan ko attje kalkaa måråhaw ådtjot, jutte mon ajkaw kåddet wieljam. Walla ko Rebecka kulai taggan sagkitlaina

rasab pardnost, the sän kätjoi muorab pardnew lusas, ja jatti wieljadt Esau nitta to kåddet. The kulai taal pardnam karwete eetjadt ja paattarä mo wieljs Labana lusa, ja åro wåbbe, tasa ko wieljade måårres åajoz, ja ko sän wajaltomaa, mon tån läh sunji tokam; the mon pejaw to wiedtjat tåbbels. Mannes uon kalkaw masen tonnow kåbatjit åutån pelwen?

Kantsad nobbe lakkai pekke.

Jakob paattar Ådnos Labana lusa.

The bärtjes Isak Jakobaw lusas, ja jatti: tån ih kalka waldet laakkaw allasidt Cananeneidäist, walla karwete eetjadt, ja mana Mesopotamiai ajade Bethuelin kåättud, ja walda allasidt akkaw Labanad nedäist, Jo Herra Jubmel kaikwekses siiwdnjetus to, ja läsetus to nåaddow; waddes tunji ja to mangeb peelwaita Abrama siiwdnjatusaw, wai tån ådtjoh hallatauw ådnamaw, kånne tån taal läh årronin the ko qwnosse.

The Jakob wuolgi wadsut Ber Sabassa. Ja ko sän päätt sämes saijai, the sän ijatuwai tasa åttsai, jutte peiwe lii juo luoitadam. Ja sän waallii allasis kallow åiwe wuollen, ja ådtjai tagka pikkai. The Jakob niekatalla; sän wuolni niekon aidarasaw tjuodtjomin ådnamanann; ja nobbin ketjin tatt åll kitt almest rasai. Ja Jubmela Engilah qwnotsatih wuolos pajas tån aidarasa milde, ja ets Jubmel pajomusan, tjuodtjoi ja jatti: mon läw Herra to aitari Abrama ja Isaka Jubmel. Tatt åadnam, man lanned tån wallahah kalkaa sjaddat to åbmen. To mådo kalkaw sjaddat the ko rippa åadnamanann: tån kalkah haajustu glas ja lubsa, nuortas ja åejas, ja

maadde tjada kalkih kaikah maadoh ädnamanaa sjiwdnjatusone ädtjot. Mon kalkaw ärrot tuima qwuoinen, ja warjehit to käsä ikkenis manah, ja mon kalkaw kätwot no ruoptot taagka paikai, iw kalka heitet tow åudål ko mon läw ällim kaik tuyn, mait mon kaw tunji sardnom.

Ko Jakob kätsai, the sän jatti: wittast la Jubmel tagu paiken, waiko mon iw tiettam; taat paike la aintasi Paße paike, jutte taan paiken la Jubmela ärromsaje, taabbe la almje käinotak. Ja Jakob patjani pijas itedis darrat, ja rseggi kaw kallow, mann sän lii adnun åiwe wuallen, ja puoidai taw, the ko eennik mikton, ja kättjoi taw sajew Bethel. Ja Jakob takai littow ja jatti: jus Jubmel la mo qwuoinw ja warjal mo taan käinonann, maw mon läw manamuin, wadda muuji laipew ja piktasit, ja sätwat mo wafini ruoptot attjam dusa: the kalkaa Hewa leekket mo Jubmel, ja taat kallo, maw mon läw wajas tsbggim muiton, kalkaa sjaddat Jubmeli kättem, ja kaikaid åmist, mait tän muuji merretah, kalkaw mon maddet tunji läkad åsew.

The wuolgi Jakob wadset tåkko luksa qwuoiwi lui; ja ko sän kättjasii pgias, the sän aaitsai tjatsa rudwni kiedden, ja sautsa äloit tasta pgaldan, ja stuora kallo lij käptjässin rudne pajelt. The Jakob jatti reinohejitat kästes ti lepit? Tah wastetin: mi läp Haranist. Ja sän jatti: tåbdåbetet kos Labanaw Nahora pardnew? Tah wastetin: tåbdåh kalle. The Jakob ain katjai: wießo kos Laban mierrits Tah wastetih: kall tatt wießo; ja käts tuol päätta Labana neida sautsa äloin. Ja ko sän ain lii sakastemen tai reidnohejikum the pääti Rachel aartjes sautsaikum. Ja ko Jakob wuoini Rachelaw Labana neidaw, the sän kaaggai kallow eerita rudnest ja jukati sautsait. Ja Jakob tjulesti Rachelaw ja tjeeroi;

ja

ja muitali tasa jutts sän la Isaka ja Rebekka vardne. The wiekai tatt neida muitalattjat attjasis. Ja ko Laban kulai tait saakaitu Jakoba pirra, the sän wiekai åudålt, ajåmoi tjepeta pirra, ja tjulesti so, ja tåwoi kättasis.

Autsad nobbe läkkai nekke.

Jakob riebma Labani kaggen, ja ädtjo qwuokte aakka palkan.

Labanih lämats qwuokte neida; pårkasab neidan hamma loi Lea, nuorab neida namma Rachel. Walla Lea loi tjalmist hädija; Rachel lei sunnise ja fawra. Tasa liikkui Jakob. Ja ko sän lii ärrom Labanaw lunne åntåu mahow, the Laban jatti Jakobi: waiko tän läh mo wielja, ih tän kulka palkaw ko tjinkji (pargat; tån kalkah mierretit, mait tån stah palkan. The Jakob jatti: mon sitaw swatastit ko ketjaw jake Rachela åudåu. The Laban jatti: Leenni mon waddaw tunji taw ko ettjasita; the åro nabb mo lunnen. The Jakob oit åuoi ketjaw jake Rachelaw åudåu; ja tah jakeh lejin so mielan the ko mäddeh poiwehi; nåu harbmatit tatt eetsi Rachelåw. Ja ko tah jakeh lejin mäkkam, the Jakob jatti Labanaj: pej kall waidat munji akkan; kall tall juo la aike munji aakka paldai pääsfat. The Laban takai häädjatt, wollin epkkedis (ko Jakob lii juo åddam) waaldi Laban pårasab neidaw Leaw, ja pejai taw pus Jakoba paldai. Iderts ko kätsai Jakob ja kättjoi so, gurkatbe lii Lea pus sjaddam so paldai. The Jakob jatti Labani: mannes tån läh mo pättaw ja pejan pånto makkaw mo paldai? Mon lii [illegible]